

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ

Vedic Literature of Ancient India

ଉପନିଷଦ

(ଉପନିଷତ୍)

Upanishad / उपनिषद्

୧୦୮ ଉପନିଷଦ (ଭାଗ – ୩)

108 Upanishad (Vol – 3)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

Editor – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ

Language – Sanskrit - Odia

ଉପଦେଷ୍ଟା

ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟୋଷ କୁମାର ମିଶ୍ର

ସଂପାଦକ, ହିନ୍ଦୁ ମହାସଭା, ଓଡ଼ିଶା ଶାଖା

ବେଦ ଉପନିଷଦ

ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ 'ବେଦ ଯୁଗ'ର ଶେଷ ଆଡ଼କୁ ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା । ଉପନିଷଦ 'ଷଦ' ଶବ୍ଦରୁ ଆସିଅଛି, ଷଦ ଅର୍ଥାତ 'ବସିବା', ଏଥିରେ ପୂର୍ବରେ 'ଉପ' ଓ 'ନି' କୁ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ 'ଉପ' ର ଅର୍ଥ ପାଖରେ , 'ନି' ର ଅର୍ଥ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ, ତେଣୁ ଉପ-ନି-ଷଦ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଲା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରେ ବସିବା, ଅର୍ଥାତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ପଣ ସହିତ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରେ ବସି ବେଦର ଶେଷ ଭାଗ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା । ଉପନିଷଦକୁ ବେଦର ଚତୁର୍ଥ ସ୍ତର ବା ଅଂଶ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

ଯେହେତୁ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ ବେଦର ଅନ୍ତ ଆଡ଼କୁ ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ 'ବେଦାନ୍ତ' ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଅଧିକାଂଶ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକର ବିଷୟବସ୍ତୁ 'ଆତ୍ମବିଦ୍ୟା' ଓ 'ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା' ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଏହାକୁ ଅନେକ ଗବେଷକ ବା ପଣ୍ଡିତ ବା ଜ୍ଞାନୀମାନେ ଅନେକ ଆଖ୍ୟା ଦେଇଛନ୍ତି ଯଥା – 'ଆଦି ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟ' ଏହାକୁ 'ଆତ୍ମ ଓ ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା' କହିଛନ୍ତି, 'ମାକ୍ଷ ମୁଲ୍ଲେର୍' ଓ 'ପାଉଲ୍ ଦେଉସାନ୍' ଏହାକୁ 'ଗୁପ୍ତ ଶିକ୍ଷା', ଓ 'ପାଟ୍ରିକ୍ ଓଲିଭେଲ୍' 'ଲୁକ୍କାୟିତ ଅର୍ଥ', ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ।

ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର, ଶିକ୍ଷା ଓ ଗୁରୁଭକ୍ତି ଠିକ୍ ରହୁଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଉପନିଷଦ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳୁଥିଲା । ସେଇଥିପାଇଁ ଉପନିଷଦ ମାନଙ୍କୁ "ଗୁପ୍ତ ବିଦ୍ୟା" କୁହାଯାଏ ।

ଇତିହାସକାର ଓ ଗବେଷକ ମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ବେଦରେ ସମୁଦାୟ ୧୦୮ଟି ଉପନିଷଦ ଅଛି । ଏହିସବୁ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେଦ ଅଧୀନରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଓ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଅନୁସାରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ବିଭକ୍ତିକରଣର ପଦ୍ଧତି ଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ - ମୁଖ୍ୟ, ସାମାନ୍ୟ, ସନ୍ନ୍ୟାସ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ, ଶୈବ, ଓ ଯୋଗ । ଅର୍ଥାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେଦର ମୁଖ୍ୟ, ସାମାନ୍ୟ, ସନ୍ନ୍ୟାସ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ, ଶୈବ, ଓ ଯୋଗ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ ଅଛି । (ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଏହାର ସଂକ୍ଷିପ୍ତକରଣ ପାଇ ପାରିବେ)

ଏସବୁ ଉପନିଷଦ ଭିତରୁ ଦଶୋପନିଷଦ, ଅର୍ଥାତ ୧୦ଟି ଉପନିଷଦକୁ 'ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦ' ଭାବରେ ମାନନ୍ତି, ଏଥିରେ, ପରେ ଆଉ ୩ଟି ଉପନିଷଦ ଯୋଗ କରାଯାଇ ଏହାକୁ ୧୩ଟି କରିଦିଆଗଲା । ତେଣୁ ୧୩ଟି ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦ, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ - (ଦଶୋପନିଷଦ) - ଈଶ, କେନ, କଠ, ପ୍ରଶ୍ନ, ମୁଣ୍ଡକ, ମାଣ୍ଡୁକ୍ୟ, ତୈତ୍ତିରୀୟ, ଐତରେୟ, ଛାନ୍ଦୋଗ୍ୟ ଓ ବୃହଦାରଣ୍ୟକ, (ଅତିରିକ୍ତ) - କୌଷୀତକି, ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର ଓ ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ ।

ବେଦ - ଉପନିଷଦ ସଂଗଠନ

ବେଦ	ସଂଖ୍ୟା	ମୁଖ୍ୟ	ସାମାନ୍ୟ	ସନ୍ନ୍ୟାସ	ଶାକ୍ତ	ବୈଷ୍ଣବ	ଶୈବ	ଯୋଗ
ଉକ୍ ବେଦ	୧୦	ଐତରେୟ, କୌଷୀତକି	ଆତ୍ମବୋଧ, ମୁକ୍ତଲ	ନିର୍ବାଣ	ତ୍ରିପୁରା, ସୌଭାଗ୍ୟଲକ୍ଷ୍ମୀ, ବହୁତ,	-	ଅକ୍ଷମାଳିକା	ନାଦବିନ୍ଦୁ
ସାମବେଦ	୧୨	ଛାନ୍ଦୋଗ୍ୟ, କେନ	ବକ୍ରସୂତୀ, ମହା, ସାବିତ୍ରୀ,	ଆରୁଣେୟ, ମୈତ୍ରେୟ, ସଂନ୍ୟାସ, କୁଷ୍ଠିକା	-	ବାସୁଦେବ, ଅବ୍ୟକ୍ତ	ରୁଦ୍ରାକ୍ଷଜୀବା ଲ, ଜବାଳି	ଯୋଗଚୂଡ଼ାମଣି, ଦର୍ଶନ
କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ	୩୨	କଠ, ତୈତ୍ତିରୀୟ, ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର, ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ,	ସର୍ବସାର, ଶୁକରହସ୍ୟ, ସ୍ୱୟ, ଗର୍ଭ, ଶାରୀରକ, ଏକାକ୍ଷର, ଅକ୍ଷି	ବ୍ରହ୍ମ, ଅବଧୂତ, କଠଶ୍ରୁତି	ସରସ୍ୱତୀ ରହସ୍ୟ	ନାରାୟଣ, କଳି ସତ୍ତରଣ	କୈବଲ୍ୟ, କାଳାଗ୍ନି ରୁଦ୍ର, ଦକ୍ଷିଣାମୂର୍ତ୍ତି, ରୁଦ୍ରହୃଦୟ, ପଞ୍ଚବ୍ରହ୍ମ	ଅମୃତବିନ୍ଦୁ, ତେଜୋବିନ୍ଦୁ, ଅମୃତନାଦ, କ୍ଷୁରିକା, ଧାନବିନ୍ଦୁ, ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା, ଯୋଗତତ୍ତ୍ୱ, ଯୋଗଶିଖା, ଯୋଗକୁଣ୍ଡଳିନୀ, ବରାହ
ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ	୧୮	ଇଶ, ବୃହଦାରଣ୍ୟକ	ସୁବାଲ, ମନ୍ତ୍ରିକ, ନିରାଲମ୍ବ, ପୈଙ୍ଗଲ, ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ମୁକ୍ତିକା	ଜୀବାଲ, ଭିକ୍ଷୁକ, ତୁରୀୟାତୀତ ଅବଧୂତ, ୟାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ, ଶାବ୍- ୟାୟନୀୟ,	-	ତାରସାର	-	ଅଦ୍-ବୟ ତାରକ, ହଂସ, ତ୍ରିଶିଖ-ବ୍ରାହ୍ମଣ, ମଣ୍ଡଳ-ବ୍ରାହ୍ମଣ

ବେଦ	ସଂଖ୍ୟା	ମୁଖ୍ୟ	ସାମାନ୍ୟ	ସନ୍ଧ୍ୟାସ	ଶାକ୍ତ	ବୈଷ୍ଣବ	ଶୈବ	ଯୋଗ
ଅଥର୍ବ ବେଦ	୩୨	ମୁଣ୍ଡକ, ମାଣ୍ଡୁକ୍ୟ, ପ୍ରଶ୍ନ,	ଆତ୍ମା, ସୂକ୍ଷ୍ମ, ପ୍ରାଣାଗ୍ନିହୋତ୍ର	ଆଶ୍ୱମେଧ, ନାରଦପରିବ୍ରାଜକ, ପରମହଂସ, ପରମହଂସ ପରିବ୍ରଜକ, ପରଂବ୍ରହ୍ମ,	ସୀତା, ଦେବୀ, ତ୍ରିପୁରାତାପିନୀ, ଭାବନ	ନୃସିଂହ ତାପନୀୟ, ମହାନାରାୟଣ, ରାମ ରହସ୍ୟ, ରାମ ତାପନୀୟ, ଗୋପାଳ- ତାପନୀ, କୃଷ୍ଣ, ହୃୟଗ୍ରୀବ, ଦତ୍ତାତ୍ରେୟ, ଗରୁଡ଼	ଅଥର୍ବସିରସ, ଅଥର୍ବଶିଖା, ବୃହଜ୍ଜାବାଳ, ଶରଭ, ଭୃଗୁଜାବାଳ, ଗଣପତ୍ୟର୍ଥବ ଶୀର୍ଷ	ଶାନ୍ତିଲ୍ୟ, ପଶୁପତିବ୍ରହ୍ମ, ମହାବାକ୍ୟ
ସମୁଦାୟ	୧୦୮	୧୩	୨୧	୧୯	୮	୧୪	୧୩	୨୦

ପ୍ରୀୟ ପାଠକ,

ବିଭିନ୍ନ ସୂତ୍ରରୁ ଉପଲବ୍ଧ ଉପନିଷଦ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମାନ୍ୟ ଅନ୍ତର ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ, ଏହା ଭୁଲ୍ କିମ୍ବା ତୃଟିଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ, ଏହା କେବଳ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସଂସ୍କରଣ ଅଟେ । ଏହି ଉପନିଷଦ ସଂସ୍କରଣରେ ୧୯୪୮ ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ "ଇଶାଦି ବିଂଶୋତ୍ତରଶତୋପନିଷଦଃ" ପୁସ୍ତକ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ।

ଆମ ଜ୍ଞାନ ଅବଧିରେ, ଧ୍ୟାନ ପୂର୍ବକ ସମସ୍ତ ସାବଧାନ, ଓ ଯତ୍ନର ସହିତ ଓଡ଼ିଆରେ ରୂପାନ୍ତର କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଭୁଲ୍ ବା ତୃଟି ରହିଥାଇପାରେ, ଯଦି କିଛି ତୃଟି ରହିଯାଇଥାଏ, ତାହା ସଂପାଦକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚରକୁ ଆଣିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ।

ଆଶାକରୁଛି, ଏହା ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଭାଷୀ ଜ୍ଞାନଲିପ୍ତ ଜନମାନଙ୍କ କାମରେ ଆସିବ ଓ ଏହାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ, ତଥା ଭବିଷ୍ୟତ ପିଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଭାରତର ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରାକୁ ବଜାୟ ରଖିବେ ।

ତାରିଖ - ୧୦.୦୯.୨୦୨୧

ଗଣେଶ ଚତୁର୍ଥୀ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦକ

ସଂସାରଫଳ, ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡାଇ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, ଓଡ଼ିଶା

ସନ୍ନ୍ୟାସ ଉପନିଷଦ

(Sannyasa Upanishad)

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ଯାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ ଉପନିଷଦ

(Yagyavalkyopanisat / Yagyavalkya Upanishad)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

Editor – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ

Language – Sanskrit - Odia

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (Proofreading by)

ଶ୍ରୀ ଡରଣୀସେନ ମେହେର

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦକ

prakash@scholarshoppe.com

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ

ଶ୍ରୀ ତରଣୀସେନ ମେହେର

ବଲାଙ୍ଗୀର, ଓଡ଼ିଶା,

mehrtaranisen1@gmail.com

ଯୁକ୍ତିବିଜ୍ଞାନପଦିଷତ୍ / ଯୁକ୍ତିବିଜ୍ଞାନ ଉପନିଷଦ

॥ ଅଥ ଯୁକ୍ତିବିଜ୍ଞାନପଦିଷତ୍ ॥

ସଂନ୍ୟାସଜ୍ଞାନସଂପନ୍ନା ଯୁକ୍ତି ଯଦ୍ୱୈଷ୍ଟବଂ ପଦମ୍ ।

ତଦ୍ୱୈ ପଦଂ ବ୍ରହ୍ମତତ୍ତ୍ୱଂ ରାମଚନ୍ଦ୍ରପଦଂ ଭଜେ ॥

ଓଁ ପୂର୍ଣ୍ଣମଦଃ ପୂର୍ଣ୍ଣମିଦଂ ପୂର୍ଣ୍ଣାତ୍-ପୂର୍ଣ୍ଣମୁଦତ୍ୟତେ ।

ପୂର୍ଣ୍ଣସ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣମାଦାୟ ପୂର୍ଣ୍ଣମେବାବଶିଷ୍ୟତେ ॥

ଓଁ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ॥

ହରିଃ ଓଁ ॥

ଅଥ ଜନକୋ ହ ବୈଦେହୋ ଯୁକ୍ତିବିଜ୍ଞାନପ୍ରପଞ୍ଚମେତ୍ୟାବୀତ

ଭଗବନ୍-ସଂନ୍ୟାସମନ୍ତ୍ରବ୍ରହ୍ମୀତି କଥଂ ସଂନ୍ୟାସଲକ୍ଷଣମ୍ ।

ସ ହୋବାଚ ଯୁକ୍ତିବିଜ୍ଞାନା ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟଂ ସମାପ୍ୟ ଗୃହୀ ଭବେତ୍ ।

ଗୃହାଦ୍ୱନୀ ଭୂତ୍ୱା ପ୍ରବ୍ରଜେତ୍ ।

ଯଦି ବେତରଥା ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟାଦେବ ପ୍ରବ୍ରଜେତ୍-ଗୃହାଦ୍ୱା ବନାଦ୍ୱା ।

ଅଥ ପୁନର୍ବ୍ରତୀ ବାଃବ୍ରତୀ ବା ସ୍ନାତକୋ ବାଃସ୍ନାତକୋ ବା ଉତ୍ସନ୍ନାଗ୍ନିରନଗ୍ନିକୋ

ବା ଯଦହରେବ ବିରଜେତ୍ତଦହରେବ ପ୍ରବ୍ରଜେତ୍ ।

ତଦେକେ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟାମେବେଷ୍ଟିଂ କୁର୍ବନ୍ତି ।

ଅଥବା ନ କୁର୍ଯ୍ୟାଦାଗ୍ନେୟାମେବ କୁର୍ଯ୍ୟାତ୍ । ଅଗ୍ନିର୍ହି ପ୍ରାଣଃ ।

ପ୍ରାଣମେବୈତୟା କରୋତି । ତ୍ରେଧାତବୀୟାମେବ କୁର୍ଯ୍ୟାତ୍ ।

ଏତୟୈବ ତ୍ରୟୋ ଧାତବୋ ଯଦୁତ ସତ୍ତ୍ୱଂ ରଜସ୍ତମ ଇତି ।

ଅୟଂ ତେ ଯୋନିରୂପିତୋ ଯତୋ ଜାତୋ ଅରୋଚଥାଃ ।

ତଂ ଜାନନ୍ନଗ୍ନ ଆରୋହାଥାନୋ ବର୍ଧୟା ରୟିମିତ୍ୟନେନ ମନ୍ତ୍ରେଣାଗ୍ନିମାଜିଘ୍ରେତ୍ ।

ଏଷ ବା ଅଗ୍ନେର୍ଯୋନିର୍ଯ୍ୟଃ ପ୍ରାଣଂ ଗଚ୍ଛ ସ୍ୱାଂ ଯୋନିଂ ଗଚ୍ଛ
ସ୍ୱାହେତ୍ୟେବମେବୈତଦାଗ୍ରାମାଦଗ୍ନିମାହୃତ୍ୟ ପୂର୍ବବଦଗ୍ନିମାଜିଘ୍ରେତ୍ ।
ୟଦଗ୍ନିଂ ନ ବିନ୍ଦେଦପୁ ଜୁହୁୟାଦାପୋ ବୈ ସର୍ବା ଦେବତାଃ ସର୍ବାଭ୍ୟୋ
ଦେବତାଭ୍ୟୋ ଜୁହୋମି ସ୍ୱାହେତି ସ୍ରାଜ୍ୟଂ ହବିରନାମୟମ୍ ।
ମୋକ୍ଷମନ୍ତ୍ରସ୍ତୟୋବଂ ବେଦ ତଦ୍-ବ୍ରହ୍ମ ତଦୁପାସିତବ୍ୟମ୍ ।
ଶିଖାଂ ଯୁଜ୍ଞୋପବୀତଂ ଛିତ୍ତ୍ୱା ସଂନ୍ୟସ୍ତଂ ମୟେତି ତ୍ରିବାରମୁଚ୍ଚରେତ୍ ।
ଏବମେବୈତଦ୍-ଭଗବନ୍ନିତି ବୈ ଯାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟଃ ॥ ୧ ॥

ଅଥ ହୈନମତ୍ରିଃ ପପ୍ରଚ୍ଛ ଯାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟଂ ଯୁଜ୍ଞୋପବୀତୀ କଥଂ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଇତି ।
ସ ହୋବାଚ ଯାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ ଇଦଂ ପ୍ରଣବମେବାସ୍ୟ ତଦ୍ୟଜ୍ଞୋପବୀତଂ ଯୁ ଆତ୍ମା ।
ପ୍ରାଣ୍ୟାତମ୍ୟାୟଂ ବିଧିରଥ ବା ପରିବ୍ରାଜିବର୍ଣ୍ଣବାସା ମୁଣ୍ଡୋଽପରିଗ୍ରହଃ
ଶୁଚିରଦ୍ରୋହୀ ଭୈକ୍ଷମାଣୋ ବ୍ରହ୍ମଭୂୟାୟ ଭବତି ।
ଏଷ ପଚ୍ଛାଃ ପରିବ୍ରାଜକାନାଂ ବୀରାଧୁନି ବାଂନାଶକେ ବାପାଂ ପ୍ରବେଶେ
ବାଗ୍ନିପ୍ରବେଶେ ବା ମହାପ୍ରସ୍ଥାନେ ବା ।
ଏଷ ପଚ୍ଛା ବ୍ରହ୍ମଣା ହାନୁବିଷ୍ଣୁସ୍ତେନେତି ସ ସଂନ୍ୟାସୀ ବ୍ରହ୍ମବିଦିତି ।
ଏବମେବୈଷ ଭଗବନ୍ନିତି ବୈ ଯାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ ।
ତତ୍ର ପରମହଂସା ନାମ ସଂବର୍ତ୍ତକାରୁଣିଶ୍ଚୈତକେତୁଦୂର୍ବାସଋଭୁନିଦାଘଦତ୍ତାତ୍ରେୟଶୁକବାମଦେବ--
ହାରୀତକପ୍ରଭୃତୟୋଽବ୍ୟକ୍ତଲିଙ୍ଗାଽବ୍ୟକ୍ତାଚାରା ଅନୁନ୍ନତ୍ତା
ଭନ୍ନତ୍ତବଦାତରକ୍ତଃ ପରସ୍ତୀପୁରପରାତ୍-ମୁଖାସ୍ତ୍ରଦଣ୍ଡଂ କମଣ୍ଡଲୁଂ ଭୁକ୍ତପାତ୍ରଂ ଜଲପବିତ୍ରଂ ଶିଖାଂ
ୟୁଜ୍ଞୋପବୀତଂ ବହିରକ୍ତଶ୍ଚୈତ୍ୟେତସ୍ରର୍ବଂ ଭୂଃ ସ୍ୱାହେତ୍ୟପୁ ପରିତ୍ୟଜ୍ୟାତ୍ମାନମନ୍ୱିକ୍ଷେତ୍ ।
ୟଥା ଜାତରୂପଧରା ନିର୍ଦ୍ଦୟା ନିଷ୍ପରିଗ୍ରହାସ୍ତତ୍ତୁବ୍ରହ୍ମମାର୍ଗେ ସମ୍ୟକ୍ସଂପନ୍ନାଃ ଶୁଦ୍ଧମାନସାଃ
ପ୍ରାଣସଂଧାରଣାର୍ଥଂ ଯଥୋକ୍ତକାଳେ ବିମୁକ୍ତୋ ଭୈକ୍ଷମାତରନ୍ନୁଦରପାତ୍ରେଣ
ଲାଭାଲାଭୌ ସମୌ ଭୂତ୍ୱା କରପାତ୍ରେଣ ବା କମଣ୍ଡଲୁଦକପୋ ଭୈକ୍ଷମାତରନ୍ନୁଦରମାତ୍ରସଂଗ୍ରହଃ
ପାତ୍ରାନ୍ତରଶୂନ୍ୟେନା ଜଲସ୍ଥଲକମଣ୍ଡଲୁରବାଧକରହଃସ୍ଥଲନିକେତନୋ ଲାଭାଲାଭୌ ସମୌ ଭୂତ୍ୱା

ଶୂନ୍ୟାଗାରଦେବଗୃହତୃଣକୃତବଲ୍ଲୀକବୃକ୍ଷମୂଳକୁଳାଲଗାଲଗିହୋତ୍ରଗାଲାନଦୀ-
ପୁଲିନଗିରିକୁହରକୋଟରକନ୍ଦରନିର୍ଦ୍ଦରସ୍ଥସ୍ତ୍ରଲେଷ୍ମନିକେତନିବାସ୍ୟପ୍ରୟତ୍ନଃ
ଶୁଭାଶୁଭକର୍ମନିର୍ମୂଳନପରଃ ସଂନ୍ୟାସେନ ଦେହତ୍ୟାଗଂ କରୋତି ସ ପରମହଂସୋ ନାମେତି ।
ଆଶାମ୍ବରୋ ନନମସ୍କାରୋ ନଦାରପୁତ୍ରାଭିଳାଷୀ ଲକ୍ଷ୍ୟାଲକ୍ଷ୍ୟନିର୍ବର୍ତ୍ତକଃ
ପରିବ୍ରାଟ୍ ପରମେଶ୍ଵରୋ ଭବତି । ଅତ୍ରେତେ ଶ୍ଳୋକା ଭବନ୍ତି —

ଯୋ ଭବେତ୍-ପୂର୍ବସଂନ୍ୟାସୀ ତୁଲ୍ୟୋ ବୈ ଧର୍ମତୋ ଯୁଦି ।
ତସ୍ମୈ ପ୍ରଣାମଃ କର୍ତ୍ତବ୍ୟୋ ନେତରାୟ କଦାଚନ ।। ୧ ।।

ପ୍ରମାଦିନୋ ବହିଷ୍ଠିତାଃ ପିଶୁନାଃ କଲହୋସ୍ତକାଃ ।
ସଂନ୍ୟାସିନୋଽପି ଦୃଶ୍ୟନ୍ତେ ଦେବସଂଦୃଷିତାଶୟାଃ ।। ୨ ।।

ନାମାଦିଭ୍ୟଃ ପରେ ଭୂମି ସ୍ଵାରାଜ୍ୟେ ଚେତ୍ସ୍ଥିତୋଽଦୃୟେ ।
ପ୍ରଣମେହଂ ତଦାତୁଜ୍ଞୋ ନ କାର୍ଯ୍ୟଂ କର୍ମଣା ତଦା ।। ୩ ।।

ଈଶ୍ଵରୋ ଜୀବକଲୟା ପ୍ରବିଷ୍ଟୋ ଭଗବାନିତି ।
ପ୍ରଣମେଦଶ୍ଚବଦ୍-ଭୂମାବାଶ୍ଚତଶ୍ଚାଲଗୋଷରମ୍ ।। ୪ ।।

ମାଂସପାତ୍ରାଲିକାୟାସ୍ତୁ ଯନ୍ତ୍ରଲୋକେଽଙ୍ଗପଞ୍ଜରେ ।
ସ୍ନାୟୁସ୍ଥିଗ୍ରନ୍ଥିଗାଲିନୀଃ ସ୍ତ୍ରୀୟଃ କିମିବ ଶୋଭନମ୍ ।। ୫ ।।

ଦୃଢ଼ାଂସରକ୍ତବାଷ୍ପାମ୍ବୁ ପୃଥକ୍ପୃଥା ବିଲୋଚନେ ।
ସମାଲୋକୟ ରମ୍ୟଂ ଚେହିଂ ମୁଧା ପରିମୁହ୍ୟସି ।। ୬ ।।

ମେରୁଶୃଙ୍ଗତଟୋଲ୍ଲାସିଗଙ୍ଗାଜଳରୟୋପମା ।
ଦୃଷ୍ଟ୍ଵା ଯସ୍ମିନ୍ନୁନେ ମୁକ୍ତାହାରସ୍ୟୋଲ୍ଲାସଗାଳିତା ।। ୭ ।।

ଶୁଣାନେଷୁ ଦିଗନ୍ତେଷୁ ସ ଏବ ଲଳନାସୁନଃ ।
ଶୁଭିରାସ୍ତ୍ରାଦ୍ୟତେ କାଲେ ଲଘୁପିଣ୍ଡ ଇବାନ୍ୟଃ ॥ ୮ ॥

କେଶକଞ୍ଜଲଧାରିଣ୍ୟା ଦୁଃସ୍ବର୍ଗା ଲୋଚନପ୍ରିୟାଃ ।
ଦୁଷ୍ଟତାଗ୍ନିଶିଖା ନାୟୋ ଦହନ୍ତି ତୃଣବନ୍ଧୁରମ୍ ॥ ୯ ॥

ଜ୍ଵଳନା ଅତିଦୁରୋପି ସରସା ଅପି ନୀରସାଃ ।
ସ୍ତ୍ରୀୟୋ ହି ନରକାଗ୍ନୀନାମିନ୍ଦନଂ ତାରୁ ଦାରୁଣମ୍ ॥ ୧୦ ॥

କାମନାମ୍ନା କିରାତେନ ବିକୀର୍ଣ୍ଣା ମୁରୁଚେତସଃ ।
ନାୟୋ ନରବିହଙ୍ଗାନାମଙ୍ଗବନ୍ଧନବାଗୁରାଃ ॥ ୧୧ ॥

ଜନ୍ମପଲ୍ଲବମସ୍ତ୍ରୀନାଂ ଚିତ୍ତକର୍ଦ୍ଦମଚାରିଣାମ୍ ।
ପୁଂସାଂ ଦୁର୍ବାସନାରଞ୍ଜୁର୍ନାରୀବତିଶପିଣ୍ଡିକା ॥ ୧୨ ॥

ସର୍ବେଷାଂ ଦୋଷରତ୍ନାନାଂ ସୁସମୁଦ୍ଭିକୟାନୟା ।
ଦୁଃଖଶୃଙ୍ଖଲୟା ନିତ୍ୟମଲମସ୍ତୁ ମମ ସ୍ତ୍ରୀୟା ॥ ୧୩ ॥

ୟସ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀ ତସ୍ୟ ଭୋଗେଚ୍ଛା ନିଃସ୍ତ୍ରୀକସ୍ୟ କ୍ବ ଭୋଗଭୁଃ ।
ସ୍ତ୍ରୀୟଂ ତ୍ୟକ୍ତ୍ବା ଜଗତ୍ୟକ୍ତଂ ଜଗତ୍ୟକ୍ତ୍ବା ସୁଖୀ ଭବେତ୍ ॥ ୧୪ ॥

ଅଲଭ୍ୟମାନସୁନୟଃ ପିତରୌ କ୍ଲେଶୟେଜ୍ଜିରମ୍ ।
ଲବ୍ଧୋ ହେ ଗର୍ଭପାତେନ ପ୍ରସବେନ ଚ ବାଧତେ ॥ ୧୫ ॥

ଜାତସ୍ୟ ଗ୍ରହରୋଗାଦି କୁମାରସ୍ୟ ଚ ଧୂର୍ତ୍ତତା ।
ଉପନୀତୋପ୍ୟବିଦ୍ୟତୁମନୁଦ୍ବାହଶ୍ଚ ପଣ୍ଡିତେ ॥ ୧୬ ॥

ୟୁନଶ୍ଚ ପରଦାରାଦି ଦାରିଦ୍ର୍ୟଂ ଚ କୁଟୁମ୍ବିନଃ ।
ପୁତ୍ରଦୁଃଖସ୍ୟ ନାସ୍ତ୍ୟକ୍ତୋ ଧନୀ ଚେନ୍-ମ୍ରିୟତେ ତଦା ॥ ୧୭ ॥

ନ ପାଣିପାଦତପଲୋ ନ ନେତ୍ରତପଲୋ ଯୁତିଃ ।
ନ ଚ ବାକ୍ତପଲଶ୍ୱେବ ବ୍ରହ୍ମଭୂତୋ ଜିତେନ୍ଦ୍ରିୟଃ ॥ ୧୮ ॥

ରିପୌ ବଜ୍ଞେ ସ୍ୱଦେହେ ଚ ସମୈକାତ୍ମ୍ୟଂ ପ୍ରପଶ୍ୟତଃ ।
ବିବେକିନଃ କୃତଃ କୋପଃ ସ୍ୱଦେହାବୟବେଷ୍ଟିବ ॥ ୧୯ ॥

ଅପକାରିଣି କୋପଶ୍ଳେକ୍ଳୋପେ କୋପଃ କଥଂ ନ ତେ ।
ଧର୍ମାର୍ଥକାମମୋକ୍ଷାଣାଂ ପ୍ରସନ୍ନଂ ପରିପଦ୍ଧିନି ॥ ୨୦ ॥

ନମୋଽସ୍ତୁ ମମ କୋପାୟ ସ୍ୱାଶ୍ଚୟଜ୍ଞାଲିନେ ଭୃଶମ୍ ।
କୋପସ୍ୟ ମମ ବୈରାଗ୍ୟଦାୟିନେ ଦୋଷବୋଧିନେ ॥ ୨୧ ॥

ୟତ୍ର ସୁପ୍ତା ଜନା ନିତ୍ୟଂ ପ୍ରବୁଦ୍ଧସ୍ତତ୍ର ସଂୟମୀ ।
ପ୍ରବୁଦ୍ଧା ଯତ୍ର ତେ ବିଦ୍ୱାନ୍ସୁଷୁପ୍ତିଂ ଯାତି ଯୋଗିରାଟ୍ ॥ ୨୨ ॥

ଚିଦିହାସ୍ତୀତି ଚିନ୍ତାତ୍ରମିଦଂ ଚିନ୍ତୟମେବ ଚ ।
ଚିତ୍ତଂ ଚିଦହମେତେ ଚ ଲୋକାଶ୍ଚିଦିତି ଭାବୟ ॥ ୨୩ ॥

ୟତୀନାଂ ତଦ୍ୱପାଦେୟଂ ପାରହଂସ୍ୟଂ ପରଂ ପଦମ୍ ।
ନାତଃ ପରତରଂ କିଂଚିଦ୍ୱିଦ୍ୟତେ ମୁନିପୁଞ୍ଜବଃ ॥ ୨୪ ॥ ଇତ୍ୟୁପନିଷତ୍ ॥

ଓଁ ପୂର୍ଣ୍ଣମଦଃ ପୂର୍ଣ୍ଣମିଦଂ ପୂର୍ଣ୍ଣାତ୍-ପୂର୍ଣ୍ଣମୁଦତ୍ୟତେ ।
ପୂର୍ଣ୍ଣସ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣମାଦାୟ ପୂର୍ଣ୍ଣମେବାବଶିଷ୍ୟତେ ॥
ଓଁ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ॥ ହରିଃ ଓଁ ତତ୍ତ୍ୱତ୍ ॥

॥ ଇତି ଯୁକ୍ତିବଲ୍ଲୋପନିଷତ୍ସମାପ୍ତା ॥

